

Будинок зі скла

КУПИТИ

Про книгу

Ззовні родина Барклі здається ідеальною. Та після загадкової смерті няні, правда починає виходити назовні. Єдина свідкиня — дев'ятирічна Роуз, яка раптово перестала говорити. Адвокатка Стелла Гадсон береться за справу й швидко розуміє: кожен у цьому домі щось приховує. Усі під підозрою. Навіть дитина, яку вона має захищати.

Розділ перший

Щовівторка о 16:30. Такий у неї розклад.

Я стою на брудній плитці тротуару біля гамірного перехрестя Шістнадцятої вулиці та Кей-стріт, вдивляючись у потік людей, що наближаються.

Моя нова клієнтка з'явиться за сім хвилин.

Мені сьогодні навіть не потрібно з нею зустрічатися. Я лише маю оцінити її зовні — зрозуміти, чи зможу працювати з нею. Від самої думки мої плечі мимоволі сутуляться, ніби тіло намагається згорнутися в позу ембріона.

Я могла б відмовитися від цієї справи. Могла б сказати, що не здатна залишатися неупередженою, адже медійна істерія навколо підозрілої смерті няні в її родині вже вплинула на моє сприйняття.

Та це означало б збрехати Чарльзу — єдиній людині, яка трохи нагадує мені батька.

— Знаєш, Стело, я ненавиджу просити про послуги, — сказав Чарльз минулого тижня, сидючи навпроти мене в улюбленому італійському ресторані. Він легким рухом розгорнув важку білу серветку, і різкий хрускіт тканини лише підкреслив його слова.

Можливо, це було нагадування: за всі роки нашого знайомства він жодного разу нічого в мене не просив.

— Я не певна, що зможу їй допомогти, — зізналася я тоді Чарльзу.

— Ти єдина, хто може. Їй потрібен твій голос, Стелло.

Сказати «ні» чоловікові, який допоміг мені побудувати кар'єру, вів мене під руку до вітваря й підставив плече, коли розпадався мій шлюб, — не варіант. Тож я стою тут і чекаю.

Моя нова клієнтка навіть не зверне уваги на мене — тридцятивосьмирічну брюнетку в чорній сукні та високих чоботах, яка, здається, зависла у своєму телефоні, як і більшість людей в урядовому кварталі Вашингтона.

До її приходу лишилося дві хвилини.

Кволе жовтнєве сонце ховається за хмару, забираючи останнє тепло, і позаду мене різко реве сигнал клаксона. Я мало не підстрибую від переляку.

Різко обертаюся, кидаючи сердитий погляд на водія, і, коли знову повертаю голову, моя клієнтка вже виходить із-за рогу метрів за дванадцять — у синьому светрі, застібнутому під саму шию, з кучерявим рудим волоссям, що розсипається по плечах. Обличчя в неї нерухоме, застигле.

Вона крихітна, навіть менша, ніж я уявляла. На вигляд радше семи, ніж дев'яти років.

Її мати — висока, тендітна, з сумкою, яка коштує дорожче за деякі автівки, — тримає доньку за руку, поки вони прямують до призначеного місця: сірої кам'яної будівлі з не дуже помітною адресою на латунній табличці. Усередині — кабінет провідного дитячого психіатра Вашингтона.

Ще мить — і вони зникнуть за дверима, будівля їх поглине.

Вона ж просто дитина, нагадую собі. Дитина, яка пережила за останній місяць більше, ніж дехто за все життя.

Я добре знаю свою роботу. Сподіваюся, напрацьовані системи та стратегії допоможуть мені й цього разу. Нарешті і я віддячу Чарльзу послугою.

За кілька кроків від входу до будівлі психіатра маленька Роуз Барклі зупиняється. Вона вириває руку з матеріної і вказує на свою туфельку. Місис Барклі киває, зайнята тим, що знімає надто великі сонцезахисні окуляри та кладе їх у футляр, поки Роуз нахиляється.

Я примружую очі й витягаю шию.

Люди проходять повз Роуз, немов вода омиває камінь, але ніхто, здається, не помічає, що вона робить.

Роуз не поправляє пряжку своїх блискучих чорних туфельок «Мері Джейн», як я припустила.

Її ліва рука простягається вбік. Шукає щось.

Якби ж підійти ближче до неї.

Усе відбувається так швидко, аж я ледве встигаю усвідомити, що вона зробила. Якби я дивилась під іншим кутом — якби спостерігала з протилежного боку вулиці чи зсередини будівлі, — я ніколи б не помітила.

Роуз випрямляється, ліва рука ковзає в кишеню светра, а права тягнеться до матеріної. Докази тепер зникли, заховані.

Але я все бачила. Я знаю, що ця сором'язлива дівчинка підібрала з тротуару й сховала.

Крихітний уламок розбитого скла, у формі кинджала, кінчик якого звужується до зловісного гострого кінця

Рекомендована література

Есенціалізм. Мистецтво визначати пріоритети

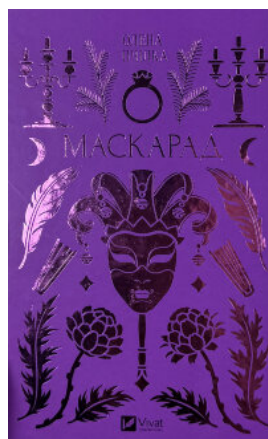
Провулок світлячків

Книга Азраїла. Боги і монстри. Книга 1

Беладона

Маскарад

Польська мова за 4 тижні

Перейти до категорії
Детективи

КУПИТИ